

NeuroBox – poprzednia nazwa – Pracownia uczenia się

Opinie Nauczycieli i Uczniów – BARDZO DZIĘKUJEMY!

„Małgorzata Taraszkiewicz, dziękujemy bardzo za serce jakie włożyłaś w przygotowanie PUS oraz jego realizację w szkołach. Szkoła Podstawowa w Radowie Małym, po „przetestowaniu” możliwości jakie daje PUS dzieciom i nauczycielom decyduje się od przyszłego roku szkolnego na wprowadzenie tej pracowni do szkolnego planu organizacyjnego oraz do wykorzystywania go na wszystkich etapach edukacyjnych. Jesteśmy wdzięczni za zaproszenie nas do współpracy. Jako dyrektor i lider zmian dziękuję szczególnie za pomoc w poszukiwaniu dobrych rozwiązań w drodze do podnoszenia jakości pracy szkoły. Jestem przekonana o korzyściach jakie PUS wniósł dla dzieci na dziś i na „jutro”. Nauczyciele, realizatorzy programu, szczególnie podkreślają, że program jest wzmocnieniem ich warsztatu pracy jak również warsztatu pracy ucznia!

Dziękuję zatem w imieniu całego zespołu

Ewa Radanowicz – Dyrektor Szkoły Podstawowej w Radowie Małym

„Bardzo spodobały mi się zajęcia z uczenia się. Mogliśmy poznać więcej sposobów na skuteczną naukę, np. układanie historyjek z jakiegoś tekstu. Dowiedzieliśmy się też dużo o Mordercach Pomysłów – uczuciach, które zamykają w nas nasze pasje. Dzięki sposobom poznanym na zajęciach nauka jest przyjemniejsza, skuteczniejsza i przynosi efekty. Mam nadzieję że na kolejnych zajęciach będą jeszcze ciekawsze tematy”.

(uczennica klasy 4 SP, Koniecpol)

„Takie zajęcia powinny być zamiast nauki!”

(uczeń klasy 6 SP, Barczewo)

„Kurs dla nauczycieli uporządkował moją wiedzę na temat mózgu. Poznałam różne ciekawostki na jego temat, z którymi dzieliłam się uczniami. Interesujące zagadnienia poruszał moduł dotyczący pamięci. Pomógł mi naświetlić problem uczenia się uczniów, zwłaszcza w klasie 6. Uczniowie uświadomili sobie, że nauka wszystkiego na dzień przed klasówką nie skutkuje i wiedzą już dlaczego. Wiele cennych informacji dotyczyło także stresu. Kurs także wzbudził refleksje na temat stosowanych przeze mnie metod nauczania i ich skuteczności.

(Edyta B. nauczycielka w Szkole Podstawowej w Koniecpolu)

„Zajęcia przeznaczone były na przedstawienie dzieciom wybranych metod samodzielnego uczenia się, nauce robienia czytelnych notatek, elementach szybkiego czytania oraz ćwiczeniach relaksacyjnych, zwalczających stres. Były one prowadzone w formie warsztatów z dostosowaniem do grupy wiekowej. W celu uatrakcyjnienia zajęć wykorzystywana była tablica multimedialna, rzutnik, karty pracy. Dzięki zajęciom uczeń potrafi wymienić czynniki zewnętrzne oraz wewnętrzne rozpraszające uwagę podczas nauki oraz zna ćwiczenia poprawiające koncentrację; potrafi zaplanować czas potrzeby do nauki; zna sposoby radzenia sobie ze stresem potrafi wymienić techniki pamięciowe usprawniające naukę, potrafi sporządzić czytelną notatkę, zna ćwiczenia pobudzające kreatywność”.

(nauczycielka prowadząca warsztaty w Szkole Podstawowej w Sztynwagu)

„Wreszcie mogłem poznać dziecko „w całości”, a nie zestresowanego ucznia na fizyce”

(Nauczyciel fizyki, Gimnazjum, woj. podkarpackie)

„Klasa uznana za najgorszą, w którą nie wierzyli nawet nauczyciele stała się jedną z najlepszych klas w szkole, z ogromną wiarą we własne siły i coraz większymi ambicjami”

(Nauczycielka, klasa 4 SP)

„Zmiana nastawienia uczniów – dzieci przestały traktować naukę jak przykry obowiązek, a nawet zaczęły czerpać z niej radość”

(Nauczyciel, klasa 6 SP)

„Pracownia uczenia się” to m.in. zbiór scenariuszy zajęć opracowanych przez panie Małgorzatę Taraszkiewicz i Zuzannę Taraszkiewicz. Autorki opracowały autorski projekt, dzięki któremu uczniowie mają możliwość opanowania tajników efektywnego uczenia się oraz integracje grupy. Dzięki zastosowanym „wytrychom”, które mają miejsce podczas zajęć uczniowie w sposób aktywny, atrakcyjny uczą się, jak się uczyć. Jak się uczyć, żeby się nauczyć. Żeby zdobyta wiedza pozostała w pamięci długotrwałej. To wszystko, dzięki bogatym scenariuszom o atrakcyjnej i wzbudzającej zainteresowanie formie. Integracja grupy, coś co niby jest, ale nie działa, jak należy. Zajęcia integrujące grupę pokazały, jak wiele barier uczniowie musieli pokonać, aby stworzyć prawdziwy zespół, który będzie się wspierał i dawał przestrzeń do rozwoju zarówno własnego, jak i grupy. Uważam, że program ten w sposób atrakcyjny kształci kompetencje kluczowe, które odgrywają bardzo ważną rolę w życiu każdego ucznia. Inteligencja emocjonalna, poczucie własnej wartości, to coś z czym uczniowie mają do czynienia na co dzień, lecz nie zawsze mają świadomość własnej wartości i tego, że są „Mistrzami” (każdy jest w czymś dobry!!!). Warsztaty „Pracowni Uczenia się” pomagają uczniowi to odkryć, co jest niezmiernie ważne w pokonywaniu trudności i dążeniu do celu, a następnie osiągnięciem go”.

(Nauczycielka Joanna, szkoła SP w Radowie Małym)

Opinie z superwizji z nauczycielami prowadzącymi warsztaty z uczniami w roku 2017/2018

W opinii nauczycieli prowadzących warsztaty dla uczniów:

1. Często zdarzało się, że rodzice uczniów, którzy nie brali udział w warsztatach zgłaszali potrzebę stworzenia kolejnej grupy dla ich dzieci.
2. Nauczyciele nie narzekali na frekwencje uczniów na warsztatach. Ewentualne nieobecności wynikały jedynie z nieobecności uczniów podczas całego dnia (spowodowane np. chorobą).
3. Dzieci potrafiły czekać na zajęcia po lekcjach lub przychodziły na wcześniejsze godziny (np. 7.15).
4. Dzieci z grup, które zakończyły zajęcia dopytywały się o dalszy ciąg.
5. Nauczyciele zauważali dużo pozytywnych zmian w zachowaniu uczniów. Dużo zmian przenosiło się na funkcjonowanie uczniów na pozostałych lekcjach.

Prowadzący wskazywali na zmiany takie jak:

1. pojawienie się współpracy u uczniów dotychczas skonfliktowanych
2. zwiększenie samodzielności w rozwiązywaniu problemów
3. wzrost tolerancji i empatii wśród uczniów
4. zaciekawienie sobą i zwiększenie akceptacji do moich potrzeb
5. dzieci stały się bardziej aktywne, zwłaszcza te dotychczas ciche i wycofane
6. wzrosła umiejętność uspokajania się i samoświadomość odnośnie emocji
7. dzieci lepiej pracowały w grupach naturalnie dążąc do wyboru ról grupowych
8. polepszenie kontaktu z nauczycielem, zbudowana relacja podczas zajęć działała korzystnie na lekcjach przedmiotowych

Nauczyciele wskazywali na transfer wiedzy i umiejętności z warsztatów lekcje przedmiotowe.

- Uczniowie korzystali ze sposobów uczenia się opanowanych na warsztatach. W wielu przypadkach prosili o zastosowanie poznanych na warsztatach rytuałów i zabaw lub odnosili się do treści spotkań.
- Nauczyciele wskazywali na dużą czytelność i jasność przygotowywanych scenariuszy. Nie mieli problemów ze zrozumieniem, co mają robić. W przypadku młodszych klas samodzielnie dokonywali modyfikacji, ale twierdzili, że nie były one skomplikowane.

- Nauczyciele podkreślali, że brak narzuconych kryteriów dotyczących efektów, możliwość nieoceniania dzieci pozwoliła na osiągnięcie założonych przez siebie celów i dynamiczną realizację scenariuszy warsztatów.
- Nauczyciele wskazywali na dużą współpracę jaka wywiązała się między nimi. Pomagali sobie w przygotowaniu pomocy, wymieniali wskazówkami i sugestiami. Ten element projektu wyraźnie wpłynął na codzienne nawyki. Realizacja projektu pozwoliła zbudować przestrzeń dla wymiany doświadczeń i omówienia wyzwań/sukcesów.
- Świadomość, że u każdego zajęcia mogą przebiegać w nieco odmiennej dynamice pozwalała nauczycielom skupić się na procesie grupowym i realizacji celów zawartych w treściach scenariuszy.
- Uczniowie wskazywali na ulubione elementy zajęć: rytuały rozpoczęcia i zakończenia, zabawy ruchowe i plastyczne. Dużym zaciekawieniem i zrozumieniem okazała się część poświęcona mózgowi. Dzieci z dużym zaangażowaniem poznawały części mózgu, dzieliły się tą wiedzą poza zajęciami.
- Dużą sympatią darzyły ćwiczenia ruchowe i zwyczaj picia wody.
- Nauczyciele wskazywali na dużą poprawę relacji między nimi a uczniami oraz „złapanie” perspektywy, która pozwalała zrozumieć tzw. „trudnych uczniów”
- Nauczyciele obserwowali wzrost otwartości uczniów w stosunku do siebie. Doświadczali dowodów sympatii („kocham Panią napisane na tablicy” „uwielbiam te zajęcia” lub „gdyby inne lekcje były takie sfabularyzowane to uwielbiałbym szkołę”, zaczepianie na przerwie z pytaniem „czy dziś na pewno będą zajęcia?”).
- W zdecydowanej większości grup u uczniowie wyrażali chęć kontynuacji zajęć i smutek, że zakończyły się. Dzieci mówiły wprost o tym, że chcą jeszcze przychodzić, wyrażały bezpośrednią sympatię do nauczyciela prowadzącego oraz dopytywały się dlaczego to, już koniec.
- Wśród zapytanych nauczycieli wielu wskazało na zauważalne zmiany jakie dotyczyły nich samych. Mówili o tym, że „poznali lepiej uczniów”; „zaczęli się bawić z uczniami”; „poznali niektórych uczniów, o których nic zupełnie nie wiedzieli”; „lepiej im się pracuje na lekcjach”; „sami stosują poznane na szkoleniach metody”.